

Миланка Бркић, председница Градског одбора за културу Новог Сада, одржала је 12. марта 2013. конференцију за медије посвећену стању у култури у Новом Саду. Међу другим темама дотакла се и теме „родне равноправности“. На самом крају конференције гђа Бркић је политички коректно и утилитарно позвала жене да се активније укључе у бављење политиком. Тај позив се може чинити разумљивим имајући у виду да је она једина жена члан Градског већа. Међутим, то је само врх леденог брега. Заронимо испод воде.

1. Ко доминира Градском управом?

Чињенице које је сама гђа Бркић изнела говоре да су заправо мушкарци ти који су у Градској управи „родно неравноправни“. У самом одбору на чијем је она челу ради 13 особа, од тога 84,61% жена, а само 15,38% мушкараца. Не само да жене доминирају у Градским одбору за културу, него и у целокупној Градској управи: њих је ту 60,39%, а мушкараца 39,61%. Жене доминирају и на управним позицијама: начелница (жена) је 60%, а начелника (мушкараца) 40%. Жене доминирају и као њихове заменице: заменица (жена) је такође 60%, а заменика (мушкараца) 40%. Када се узму у обзир све службе у Градској кући види се да у њој потпуно доминирају жене: у њој је запослено 61,65 жена, а свега 38,35% мушкараца. Ко је онда ту „родно неравноправан“?

2. Феминизација администрације

Жене не само да доминирају Градском кућом у Новом Саду него већ одавно доминирају и у другим државним службама и услужним делатностима: библиотекарству, здравству, апотекарству, банкарству, новинарству, судству, школству и другом чиновништву (заводи, службе, институти...).

Ко је „родно неравноправан“?

Пише: Владислав Ђорђевић
петак, 07 јун 2013 21:06

